

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Epistola V. Damasi Papae I. De chorepiscopis, & qui iidem sint, aut si aliquid sint, aut nihil, & de vana superstitione eorum vitanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

ficere, & dare hereditatem in omnibus sanctificatis. Ipse autem Deus pacis & consolationis, det vobis id ipsum sapere in alterutrum, & in ipso semper & in omnibus, ut unanimes, uno ore & uno corde honorificetis eum in concordiam & auxilium fratrum, qui potens Rom. 16. est confirmare omnes, & consolari secundum euangelium eius, & iuxta reuelationem mysterii temporibus æternis taciti, patefacti autem per scripturas sanctas & patrum orthodoxorum doctrinas, secundum præceptum æterni Dei, ad obediendum fidei, in omnibus cognitis nobis, soli sapienti Deo, Domino nostro Iesu Christo, cum quo Patri & Spiritui sancto gloria, honor & imperium & potestas in sæcula sæculorum. Amen. Dominus vos custodiat, dilectissimi fratres, incolumes semper. Data octauo Kalendas Nouembris, Flauio & Stilicone viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA V. DAMASI PAPÆ I.

De chorepiscopis, & qui iidem sint, aut si aliquid sint, aut nihil, & de vana superstitione eorum vitanda.

Dominis venerabilibus, fratribus, Prospero Numidiæ primæ sedis episcopo, Leoni, Reparato, Alexandro, Benedicto, Ruso, & omnibus ceteris, ubique in recta, sancta & apostolica fide consistentibus, orthodoxis episcopis, Damasus episcopus.

LICET, fratres carissimi, vobis sunt nota patrum decreta, mirari tamen non possumus vestram solertiam circa instituta maiorum, ut cuncta quæ possunt aliquã recipere dubitationem, ad nos, quasi ad caput, ut semper fuit consuetudo, deferre non desinat, ut inde capiatis responsa, unde * accepistis institutionem & normam recte viuendi. Vnde & vos non immemores Canonum esse recordamur, qui & id ipsum fieri præcipiunt. Non ut vobis sciëntiæ ecclesiasticæ regulæ aliquid desit, sed ut auctoritate sedis apostolicæ fulti, in nullo ab eius deuietis regulis. Igitur de chorepiscopis, de quibus nos consulere voluistis, quale sit eorum ministerium, aut quid eis agere liceat, aut quam auctoritatem habeant, vel si liceat eos fieri, an non, quia audiuius eos iã esse prohibitos; aut quid de his, qui iam ordinati reperiuntur, agendum sit, nil vobis certius

Concil. Tom. 3.

N n ij

respondere nobis videtur, quam olim a prædecessoribus nostris decretum reperimus, vt eis ad veniam nihil prorsus aliud referuetur quam priuatio sacri ministerii, quod illicite assumpserunt, quia prohibiti tam ab hac sacra sede, quam a totius orbis fuerant episcopis. Nimis ergo eorum institutio improba, nimis est praua: quia vt hi de summo sacerdotii ministerio aliquid præsumant, omni auctoritate caret, & sacris Canonibus inuenitur esse contrarium, atque ad totius ecclesiæ perturbationem superba & superflua tendit elatio: & vacuum est & inane, quid quid in prædicto sacerdotii summi egerunt ministerio. Quod ipsi iidem sint, qui & presbyteri, sufficienter inuenitur: quia ad formam & exemplum septuaginta inueniuntur prius instituti. Sed quia (Deo gratias) modo necessarii, sicut in primitiua ecclesia propter studium, quod erga pauperes exigebant, non sunt, & quia illicita præsumebant, & quod agebant, actum non erat, & propterea multi in securitatem lapsi, ecclesiastico fraudabantur & frustrabantur ministerio: ideo tam ab hac sancta sede, vt superius memorauimus, quam & ab omnibus totius orbis episcopis, a pontificalibus sunt remoti officiis. Nam (vt nobis relatum est) quidam episcoporum, propter suam quietem, eis plebes suas committere non formidant: & vt illicita atque prohibita agant, iidem ea que solis pontificibus debentur, sibi vsurpant; & ipsi in sua quiete torpent, & curam sibi a Deo commissam negligunt, cum Dominus dicat: *Bonus pastor animam suam ponit pro ouibus suis, & vocat eas nominatim, & cognoscit suas, & sue agnoscunt eum.* Et item: *Sicut nouit me pater, & ego agnosco patrem, & animam meam pono pro ouibus meis.* De mercenario autem quid dicat, bene nostis, *quia videt lupum venientem, & dimittit oues, & fugit, & lupus rapit & dispergit oues.* & reliqua. Pro talibus vero negligitur cura ecclesiæ, & eius status perturbatur. Et ideo sunt prohibiti, in tantum, vt si aliqui ex his reperti fuerint, a proprio decendant gradu. Illi namque episcopi, qui talia sibi præsumunt, videntur mihi esse meretricibus similes, quæ statim vt pariunt, infantes suos aliis nutricibus tradunt educandos, vt suam citius libidinem explere valeant. Sic & isti infantes suos, id est, populos sibi commissos, aliis educandos

Sup. in
Conc. Neo-
cesareensi
cap. 13.

Dan. 10.

Ibidem.

Ibidem.

tradunt, vt suas libidines expleant, id est, vt pro suo libitu sæcularibus curis inhient, & quod vnicuique visum fuerit, liberius agant. Pro talibus enim animæ negliguntur, oues pereunt, morbi crescunt, hæreses & schismata prodeunt, ecclesiæ destruuntur, sacerdotes vitiantur, & reliqua mala proueniunt. Non taliter Dominus docuit, nec apostoli instituerunt: sed ipsi qui curam suscipiunt, ipsi peragant, & ipsi proprios manipulos Domino repræsentent. Nam ipse ouem perditam diligenter quæsiuit, ipse inuenit, ipse propriis humeris reportauit, nosque id ipsum facere perdocuit. Si ipse pro ouibus tantam curam habuit, ipse docuit, ipse curauit, ipse sanauit, ipse propriis humeris reportauit, atque intantum dilexit, vt etiam animam suam (multas sustinens iniurias, multa opprobria, multasque passiones) pro nobis traderet, quid nos miseri & desides dicturi sumus, qui etiam pro ouibus nobis commissis curam impendere negligimus, & aliis eas educandas tradimus? Corrigantur hæc, fratres, necesse est: quia *qui plus laborat, maiorem mercedem accipiet*. Nam non amplius quam duos ordines inter discipulos Domini esse cognouimus, id est duodecim apostolorum, & septuaginta discipulorum: vnde iste tertius processerit, funditus ignoramus. Et quod ratione caret, extirpare necesse est. Quod enim episcopi non sint, qui minus quam a tribus sunt ordinati episcopis, omnibus patet: quoniam (vt bene notis) prohibitum * a sacris est patribus, vt qui ab vno vel a duobus sunt ordinati episcopis, nec nominentur episcopi. Si nomen non habent, qualiter officium habebunt? Quid enim inter episcopos, aut de rebus ad eos solummodo pertinentibus egerint, necesse est (vt superius iam prælibatum est) vt irritum fiat: quia quod non habent, dare nequaquam possunt, præsertim cum nullum ex septuaginta discipulis, quorum speciem isti, antequam prohiberentur, (vt superius memoratum est) in ecclesia gerebant, nil de hoc, quod apostolis eorumque successoribus specialiter debebatur, legitur assumpsisse. Nec in lege Domini, quæ Mofi ab ipso Domino legitur dictata, de his, quæ summis sacerdotibus, id est, Mofi & Aaron, erant specialiter concessa, filii Aaron quidquam præsumebant. Nulli enim dubium est, quod Moyses & Aaron soli, præ-

Luc. 15.

1. Cor. 3.
68. di. chor-
episcopi
tam ab hac.

* sanctis

Patet ex
pluribus pē-
tateuchi lo-
cis Num. 7.

N n iij

Psal. 98.

In Concilio
Neocæsariensi cap.
13.In Concilio
Antioch.
cap. 10.

cipientem Domino, in tabernaculo Dei erigebant altare, soli ungebant, soli sacerdotes sacra unctio instituebant, & alia, quæ ad summum sacerdotium pertinebant, de quibus sufficienter in diuinis legitur literis, agebant: quoniam summi Domini sacerdotes erant, sicut de eis scriptum est: *Moses & Aaron in sacerdotibus eius*. Sic & modo, quia umbra legis transit, & lux euangelii in nos, Dei gratia, manifeste coruscat, de his quæ in summis sacerdotibus, id est, episcopis sunt, quorum figuram Moses & Aaron tenuerunt, illi qui septuaginta discipulorum formam gestant, in quorum videlicet typo filii Aaron erant, nihil præsumere debent, sicut nec illi quidquam de summi sacerdotii ministerio attingebant. Nam quod chorepiscopi antequam præfato prohiberentur tenore, ad formam septuaginta instituti erant, Canon sufficienter manifestat, ubi ait: Chorepiscopi quoque ad exemplum & formam septuaginta videntur esse. & reliqua. Nec illud prætereundum nobis videtur, quod alibi in Canonibus expressum est: *Qui in vicis & possessionibus chorepiscopi nominantur, quamuis manus impositionem episcoporum perceperint, & ut episcopi consecrati fuerint, &c.* Nec ab re dictum perpendo, quamquam manus impositionem episcoporum perceperint, cum episcoporum nomen pluralem in se contineat numerum, & apud grammaticos pluralis sit genitiuus: videtur enim mihi, quod tunc non ab vno, sed a pluribus ordinabantur: quia nullatenus diceret, episcoporum, si ab vno fieret talium ordinatio, cum episcoporum, pluraliter dictum sit. Cum autem dixit chorepiscopum, profecto villanum voluit intelligi episcopum. Et si villanus, quid agit in ciuitate? cum in vna ciuitate duo omnino prohibeantur esse episcopi? Et si in villa & in eo loco, ubi antea episcopi non fuerunt, cum & in modica ciuitate, vel in villa, aut castello episcopus fieri prohibeatur, & in omnibus omnino locis, ubi antea episcopi non fuerunt, ne vilescat auctoritas & nomen episcopi, fuerint constituti, quid, rogo, erunt? Ecce nec locus cum ordinatione concordat, nec ordinatione cum loco: quoniam si episcoporum manus impositionem perceperunt, & ut episcopi sunt consecrati, ubi sunt consecrati? Ad villam, quia *χωρα*, villa est apud Græcos.

Et qualiter ad villā, si nec in castello aut in modica ciuitate licet fieri, rogo, vt promatis: & si promere non potestis, quia (scio) per rationem aut plenam auctoritatē minime potestis, digitum ori imponite, & eos omni auctoritate carere non dubitate, scilicet quia tria obstant, quibus eorum cassatur actio vel institutio: Vnum, quod ab vno episcopo ordinari solent, in quo eorum ordinatio a Canonibus discordat, qui per manus episcoporum eos institui iubent. Aliud, si a pluribus episcopis sunt ordinati, & aut in villa, aut in castello, seu in modica ciuitate, aut omnino non in eo loco præfixi, quo iuste episcopi fieri debent, aut dudum non fuerunt, vbi vilescat auctoritas & nomen episcopi, aut si in ciuitate cum altero episcopo: cum (vt prædictum est) in vna ciuitate duo non debeant consistere episcopi. Tertium, si absolute fuerint instituti, sicut de quibusdam audiuius, quæ omnia episcopali omnino carent auctoritate. Et illud adhuc restat, quod eorum ordo non habet in diuinis literis auctoritatem, quia (vt præfixum est) ordines sunt duo tantum primi in ecclesia, id est, apostolorum & septuaginta discipulorum. Sane si nec episcopi sunt, quia pro præfatis causis episcopi esse non possunt, nec presbyteros se nominari volunt, quia amplius esse ambiunt, atque plus quam septuaginta discipuli fecissent, (ad quorum formam, vt paulo superius prælibauimus, hi, antequam prohiberentur, a quibusdam stultis & sua quarentibus, & non quæ Christi Iesu, instituebantur) præsumere tentant, & illicita atque prohibita agere præsumunt, nec hoc dici se volunt, quod sunt, rogo vt manifeste prodatis, quid sint: quoniam aut aliquid sunt, aut nihil. Nam manifeste patet, quoniam episcopi non sunt. Et si episcopi non sunt, & presbyteri esse despiciunt, quid erunt? Aut aliquid prorsus erunt, aut nihil: quia nihil potest esse, nisi habeat vnde sit. Et si non habet vnde sit, aut vnde originem ducat; nec auctoritatem habet, nec stare rite poterit, quia inane est, & vt destruat & cadat necesse est, quoniam nihil est, & in nihilum reputabitur.

Si vero nihilex his sunt, quæ superius memorauimus: tunc necesse est vt nihil sint ex his quæ sacerdotibus debentur. Et ideo nec in sacerdotali catalogo habeantur, ni-

si tantum (vt primo commemorauimus) vt pro misericordia illis, qui humiliter hoc ferre voluerint, nec amplius ambierint, & per scriptum propria manu subter corroboratum, id ipsum confirmauerint, hoc solummodo concedatur, vt inter sacerdotes locum habeant, & ministerio presbyterorum contenti sint, atque mensæ Domini tantummodo participes existant. Amplius autem qui ambire voluerint, nec hoc retineant, vt sacerdotes sint, sed omni ecclesiastico funditus priuentur honore. Quod vero eis non liceat sacerdotes consecrare, nec diaconos aut subdiaconos, nec virgines, nec altare erigere, nec vngere aut sacrare, nec ecclesias dedicare, nec chrisma conficere, nec chrismate baptizatorum frontes signare, nec publice quidem in missa quemquam pœnitentem reconciliare, nec formatas epistolas mittere, nec populum benedicere, nec ante episcopum in baptisterio aut in sacrario introire, nec præsente episcopo infantem tingere aut signare, nec pœnitentem sine præceptione episcopi suireconciliare, nec eo præsente, nisi illo iubente, sacramentum corporis & sanguinis Christi conficere, nec eo coram posito populum docere aut salutare, nec plebem exhortari: quæ omnia solis pontificibus deberi, tam ex superioribus, quam ex aliis patrum constitutis, aut sacris Canonibus, edocti estis. Et si necesse est quibusdam minus scientibus, doceri pleniter & instrui possunt, vt per hoc & discretio graduum, & dignitatis fastigium summorum pontificum demonstratur. Similiter & de presbyteris hæc habeantur, vt sine iussu proprii episcopi nil agant: quia quod rarum est, hoc & pulchrius esse videtur. Et si nomen vilescit pontificum, omnis status perturbatur ecclesiæ. Triplex itaque in hac parte reatus est, quod & prohibita agunt, & quod sacrum ministerium talis consortii vilitate polluitur, & episcoporum (quantum ad illicita vsurpationis temeritatem pertinet) iura soluuntur.

Act. 8.

Quod autem solis apostolis eorumque successoribus proprii sit officii tradere Spiritum sanctum, liber Actuum apostolorum docet, præsertim cum nullus ex septuaginta discipulis, quorum isti in ecclesia speciem gerunt, legatur donum sancti Spiritus per manus impositionem (vt prædictum est) tradidisse. Hæc ergo, quia omni carent
ratione;

ratione, nullus deinceps vsurpet aut consentiat sacerdotum, qui noluerit a nostro sacerdotali collegio separari. Nec quod a nobis extinguitur, & a prædecessoribus nostris ac reliquis (vt dictū est,) totius orbis episcopis iam extinctum est, apud aliquos tenebrosis seminetur radicibus: sed quæ male pullulasse noscuntur, radicitus euellantur, ne messem Dominicam vlla corrumpant zizania. Ita enim fructum vberem Domini sacerdotes præstabunt, si ea, quæ natam segetem enecare consueverunt, radicitus amputentur. Cesset ergo, cesset tot vicibus prohibita & damnata præsumptio: nec imitentur summi sacerdotes mulieres meretrices, quæ infantes suos præfata voluptate aliis ad nutriendum tribuunt: sed ipsi nutriant, ipsi Domino suo fructum cum vsura reddant, fructuososq; manipulos ei cum gloria repræsentent. Nam si Dominus lepro-
Math. 8.
Marc. 1,
Luc. 5.
 suos, inter ceteras ouium suarum curas, tetigit & munda-
 uit, cur nos eadem agere dedignamur? Aut cur nos ipsi, qui pastorale officium suscepimus, aliis alendas tradimus? maxime cum Dominus Petro præceptor nostro dixerit: *Si diligis me, pasce oues meas*: & multa alia, & his similia. Nam
Ioh. 12.
 benedictio, quam prædicti chorepiscopi ante suam prohibitionem, per manus impositionem dabant, magis nobis videtur vulnus inferre, quam salutem. Et illi qui pontificatus apicem non habebant, quomodo ea, quæ non habebant, dare poterant? quoniam nihil in dante erat, quod ille posset accipere. Aut quis hominum, licet more humano loquamur, dare potest quod non habet? Præsertim cum pontifices non erant, ea quæ solis pontificibus debentur, dare non poterant. Et propterea magis vulnerabant capita, quæ per manus impositionem tangebant, cum ea, quæ eis collata non erant, per aliquam benedictionem darent. Et ideo, quidquid ex supradictis ministeriis pontificalibus præsumebant, irritum erat, & nihil * ta-
* tangen-
do profi-
ciebant.
 ctis proficiebat: sed magis, iuxta Prophetam, *maledictionem pro benedictione* (si ratum est dicere) conferebant. Quapropter per illam illicitam manus impositionem, vt paulo superius prælibauimus, vulneratum caput illi, qui videbantur aliquid accepisse, habebant. Et vbi vulnus in-
1. q. 6. Per
illicitā ma.
Et 9. q. 1.
Per illic.
 fixum est, necesse est medicinam adhibere, qua infixata-
 netur macula, id est, reiterari necessum est quod legitime
Concil. Tom. 3.
 O o

* actum aut collatum minime approbatur, si perfectum esse debet. Nam quomodo honorem possit retinere, qui ab illo acceperit, qui potestatem dare legitime non habuit, inuenire non possum: cum ille, qui honorem pontificalem non habuit, pontificalia non potest iura tribuere: nec hoc sibi poterant vendicare, cuius capaces per hoc quod illis obtulerat, non fuerunt. Huius ergo discussionis curam nobis specialiter vendicantes, ita misericordiam irrogamus, ut si qua forsitã de his commissa sunt, corrigantur, ne talia liceat ultra committi, & ne qua excusatio de ignoracione nascatur: quia ut nobis gratulationem facit ecclesiarũ status, salubri dispositione attributus vel adornatus; ita non leui nos mœrore contristat, quoties aliqua contra instituta Canonum vel ecclesiasticam disciplinam præsumpta aut commissa cognoscimus. Quæ si non qua debemus vigilantia refecimus, illi, qui nos speculatores esse voluit, nos excusare non possumus, si eius ecclesiam, quæ nobis generaliter commissa est, in quantum præualemus, puram a tam illicitis superstitionibus non custodiamus: quia non aliter vnus grex & vnus pastor sumus, nisi quemadmodum Apostolus docet, *Id ipsum dicamus omnes: Simus autem perfecti in eodem sensu, & in eadem sapientia.* Nec aliter veri discipuli Domini erimus, nisi radicem amaritudinis sursum germinantẽ, (sicut hoc, ut asseritis, modo facit) ne nocere valeat, aut episcopale ministerium vilescere faciat per eorum negligentiam, id est, omnium sacerdotum, qui euellere mala, & meliora plantare sunt ab eo præpositi, vnusquisq; pro viribus extirpare festinet, & ipse qui pro suis ouibus est æterno iudici rationem redditurus, eas fouere & educare decertet. Si Domini desideramus esse discipuli, ipsius imitemur vestigia, ut de nobis dicatur: *Ego sum pastor bonus, & cognosco oues meas, & voco eas nominatim, & cognoscunt me meæ;* & reliqua. Et iterum, monente Dominicæ vocis imperio, quo beatissimus apostolus Petrus trina repetitione mysticæ sanctionis imbuitur, ut Christi oues, qui Christum amat, diligenter & cum magna cura pascat: quoniam ipsius sanctæ sedis, cui per abundantiam diuinæ gratiæ præsumus, amore & reuerentia coarctamur, ut tantæ superstitionis, quæ nullius (ut sæpe dictum est) fulcitur auctoritate, periculum

1. Cor. 1.

Ioan. 10.

Ioan. 12.

quantum possumus, declinemus, ne beati magistri nostri Petri & summi apostoli dilectio, qua se amatorem Dei esse testatus est, vana inueniatur in nobis: quoniam omnis negligenter pascens toties sibi commendatum Dominicum gregem, conuincitur summum non amare pastorem, nec eius se velle discipulum fieri, cuius exempla negligit imitari. Nam gratia prorsus maior acquiritur, si de commissis ouibus lucrum offerat Domino sollicitudo pastoris. Nam & beatum Iacob, qui pro vxoribus diu seruierat, dixisse meminimus: *Viginti annis fui tecum: oues tuæ & capræ steriles non fuerunt: arietes gregis tui non comedi, nec captum a bestia ostendi tibi. Ego damnum omne reddebam: & quidquid furto perierat, a me exigebas: die nocteque æstu urebar & gelu: fugiebat somnus ab oculis meis.* Si ergo sic laborat & vigilat, qui pascit oues Laban: quanto labori, quantisque vigiliis debet intendere, qui pascit oues Dei? Sed in his omnibus ipse nos instruat, qui pro suis dedit ouibus animam; & adiuuet nos, vt de his, qui nobis commissi sunt, fructum multiplicem ac mensuram superfluentem ad æterna gaudia reportare concedat. Tantusque vos beati Petri apostolorum principis amor incendat, vt in ouili ipsius, cui omnes creaturæ sunt traditæ, omnes taliter errantes, & illicita atque prohibita præsumentes, sanctis vestris studiis summo redintegrare cum desiderio festinetis, qualiter animæ precioso Christi sanguine redemptæ, eorum non pereant deceptione. Restat etiam, quod per ostium hi nequam subintrarunt, quia non habebant ostium per quod ingrederentur: quia (vt dictum est) si nec episcopi sunt, & plusquam presbyteri esse ambiunt, per quod ostium intrabunt, cum hi tantum duo ordines in ecclesia leguntur, nec amplius ad pastorale officium aliquod patet ostium, per quod pastor intret? Audite fratres non me, sed ipsam dicentem veritatem: *Qui non intrat per ostium in ouile ouium, sed ascendit aliunde, hic fur est & latro;* & reliqua. Cum etiam egregius prædicator dicat: *Fundamentum aliud nemo potest ponere, præter id quod positum est:* cum prædicta duo fundamenta in ecclesia tantum inueniantur posita, quidquid amplius positum in his inuenitur, stare nullatenus poterit. Et ideo, cum omnibus suis fundamentis & actionibus atque radicibus vt euellatur

Concil. Tom. 3.

O o ij

neceſſe eſt , ita vt amplius pullulare nec germinare valeat. Non ergo generet, & non faciat vobis, fratres, toties repetita locutio faſtidium: quia ſumma neceſſitas eſt ſæpius prohiberi, quod toties, vt a vobis cognouimus, illicite vſurpatur: & quoniam veritas ſæpius exagitata, magis ſplendescit in lucem: & quod toties repetendo admonetur, minus vſurpatur. Super his enim multa iam ab antecessoribus noſtris dicta ſunt, a quibus ipſi, ſicut nunc a nobis, ita olim ab eis damnati & prohibiti ſunt. Ideo ſæpius repetentes, omnes monemus, vt vitent huiusmodi, & a talibus ſe abſtineant, qui noluerint vna cum eis a ſacerdotali miniſterio, vt rebelles, fieri alieni. Quod ita demum probare poterimus, ſi tales extirpare, & non eis fauere decertaueritis: & ita in poſtmodum de tali re querela ceſſabit, quia contumeliæ ſtudio fit, quidquid interdictum toties vſurpatur. Omnia hæc decretalia, & cunctorum prædeceſſorum noſtrorum conſtituta, quæ de eccleſiaſticis ordinibus & Canonum promulgata ſunt diſciplinis, ita a vobis & omnibus epiſcopis, ac cunctis generaliter ſacerdotibus cuſtodiri debere mandamus, vt ſi quis in illa commiſerit, veniam ſibi deinceps nouerit denegari: quoniam occurreret veritas, ſi falſitas diſpliceret. Et merito nos, qui ſumma eccleſiæ tenere debemus gubernacula, cauſa reſpicit, ſi ſilentio faueamus errori. Datum Kalendis Iunij, * Libio & Theodoſio viris clariffimis conſulibus.

EPISTOLA VI.

DAMASI PAPÆ I.

ET EPISCOPORVM,

Qui ad eum in Romanam urbem ex Italia & Gallia conuenerant, numero nonaginta.

Episcopos in Illyrico adhortatur, vt ſanctam diſſeminent fidem, hæreticorumque labem cauere ſtudeant.

Damasus, & ceteri epiſcopi Romæ congregati, dilectiffimis fratribus in Illyrico conſtitutis epiſcopis in Domino ſalutem.

Extat alterius edit.
tom. 1. ep.

CREDIMVS ſanctam fidem veſtram in apoſtolorum eruditione fundatam, hanc vos tenere, & hanc po-